

HARANG-SZÓ

**Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a
bokrosi Szent László - templom híveinek lapja**

XII. évfolyam, 2. szám, 2015. Július

Szent László napi búcsú Bokroson

Június 28-án, vasárnap délután tartották a bokrosi Szent László templom búcsúi szentmiséjét. Arany Gábor káplán atya ünnepi szentbeszédéből idézünk a következőkben:

A mai olvasmányban arról hallottunk, hogy az Istenben hívőnek az Úr megmutatja az utat az üdvösség és dicsőséges élet felé. Bármily sok és nagy ellenség tör is rá, el nem bukhat, mert őt maga a hatalmas és erős Isten segíti és védelmezi. Ez történik a ma ünnepelt nagy szenttel, László királlyal is, akiben megvan a lengyel származású édesanyjától nevelésül kapott vallásos lelkület, valamint a magyar édesapjától, I. Béla királytól örökölt harcias, a nehézségekben mindvégig kitartó szív.

„A bölcsesség nem hagyja el az igazat akkor sem, ha elárulják, hanem megszabadítja a gonosztól” - írja az ószövetségi szent író. Mint királynak, Lászlónak is sok ellensége, irigye van, de ő nem fél egyiküktől sem, mert őt az Igaz, az isteni Bölcsesség és Szabadító, maga Jézus Krisztus táplálja és élteni. Általa győzi le valamennyi ellenségét, és szerez örök hírnevet belföldön és külföldön egyaránt. Általa lesz ő maga is szentté, és jut el a mennyei dicsőségbe, az Istenben üdvözültek népes és boldog társaságában.

A mai evangélium a legfőbb parancsról, a feltétlen Istenszeretetről és önzetlen emberszeretetről szól.

„E két parancson nyugszik az egész törvény és a próféták” – mondja Jézus. Vagyis a szeretet parancsáról szól a Tízparancsolat, a mózesi törvény, és erről beszéltek már jóval korábban maguk, a próféták is. Ennek az isteni szeretetnek odaadó és tökéletes szolgálja az Isten Fiaként emberré lett, és minket megváltó Jézus Krisztus, valamint a mai napon ünnepelt László király is. Magyar szentünk az Istent szolgálja, amikor a megosztott kereszténységben, mindvégig hű marad a római pápához. Amikor 1083-ban elősegíti Gellért püspök, I. István király, Imre herceg szentté avatását. Amikor 1091-ben Somogyváron megalapítja a Szent Egyed bencés apátságot, majd 1094-ben a zágrábi püspökséget, és ezen felül több templomot és kolostort építtet. Amikor az általa vezetett szabolcsi nemzeti zsinaton 1092-ben előírja az ország főbb ünnepnapjait: Nagyboldogasszony augusztus 15, Szent István augusztus 20, Szent Gellért szeptember 24, Szent Péter és Pál apostolok június 29, Szent Márton november 11. Hazáját, népét, az embereket szolgálja, amikor csapatai élén, több csatában kiűzi országunkból a besenyőket, kunokat, és egyéb pogány törzseket. Amikor kiterjeszti és megerősíti államunk határait, tartós békét és jólétet biztosítva ezzel.

A keresztény hitet, a szent istváni örökséget, ha kell, tűzzel és vassal is meg kell védeni – ezt ismeri fel, és valósítja meg Szent László király nagy erővel és isteni kegyelemmel. Számtalan csoda fűződik a nevéhez, még halála után is. Sokan kérték már a segítségét és közbenjárását ínségben és veszedelemben. Hazánk most is nagy nehézséggel néz szembe, most is sok a külső és belső ellenség akik megbontani igyekeznek a keresztény államiságból fakadó üdvös békét és boldog egységet.

Legyen ma és mindenkor égi közbenjárónk Szent László király, hogy az Isten dicsőségére, valamint népünk, embertársaink javára minket is az igaz Bölcsesség, maga Jézus Krisztus töltsön el, segítsen és vezessen, az ő soha meg nem fogyatkozó erejével és szeretetével. Ámen.

Bálint atya plébánosi kinevezése

A húsvéti ünnepi szentmisék hirdetéseiben a következő püspöki közleményt olvasták fel papjaink, melynek címetje Tópsi Bálint plébános úr volt:

„Kedves Bálint atya!

A mai nappal kinevezlek Csongrád Nagybaldogasszony Plébánia plébánosává, oldallagosan ellátva Csongrád Szent József Plébániát is.

Nagyon sajnálom, hogy a plébános személye körüli bizonytalanságok komoly zavart okoztak a plébániai közösség életében. A nehézségeket az okozta, hogy bizonyos egyházi szabályokat figyelembe kellett venni a plébánia lelkipásztori ellátásának ügyében. Most megszűnt minden kánonjogi nehézség.

Így kívánok sok kegyelmet és erőt a plébánosi feladatok ellátásához, a plébánia közösségének pedig kívánom, hogy találja meg a belső béke, egység és közösség útját.

A föltámadt Krisztus erejét és békéjét tapasztalja meg a plébániaközösség minden tagja.

Szeged, 2015. április 4. Nagyszombat

Dr. Kiss-Rigó László püspök”

Plébános atyának szívből gratulálunk a kinevezéshez, további eredményes és békés szolgálatot kívánunk!

Bali Mária: Öröm zsoltára

Árassza bőven a Jóisten kegyelmét,
Erősítse vele felszentelt emberét.
Az élet harcában edzett legyen lelke,
A legnemesebbekért lángholjon a szíve.

Balzsamra találjon gondok közepette,
Hangtalan imában, csendben szemlélődve.
A Teremtőt hallva a lombsusogásban,
Őt észlelve a nap arany sugarában.

A szerető, hálás hívek könyörgése
Legyen életútján nagy-nagy segítsége.
Mint Jó Pásztor óvja, terelgesse nyáját,
S nyerje el Atyánktól örök boldogságát.

Új egyházközségi képviselő testület

Húsvét vasárnapján – április 5-én – letette az esküt a megújult képviselő testület. A hívek jelenlétében, szentmise keretében ígéretet tettek arra, hogy mindenben az egyházközség céljait és

érdekeit fogják képviselni. Az eskü szövege: "Én Isten előtti felelősségem tudatában ünnepélyesen megígérem, hogy mint a csongrádi Szent József egyházközségi képviselőtestület tagja, életemmel és munkámmal egyházunk javát akarom előmozdítani, erkölcsi és anyagi értékeit védve. Egyházközségünk lelki és anyagi érdekeit figyelembe véve Isten és az Anyaszentegyház törvényei szerint akarok munkálkodni. Kérem ehhez az Úr Jézus kegyelmét, a Magyarok Nagyasszonyának pártfogását, a hívek áldozatos támogatását és egyházunk áldását. Ámen."

Az ötéves időtartamra szóló megbízást választás előzte meg. A jelöltek listájának összeállítása a hívek ajánlása alapján történt. A végleges névsort a plébános úr által kinevezett bizottság számlálta össze a kapott szavazatok száma alapján. Hivatalból tagja a testületnek a mindenkor plébános és kántor. Egyházközségünk képviselő testületének tagjai: Bodorné Ternai Sára, Dékány István, Gyóni Sándorné, Muladi József, Német Róbert, Pap Imre, Seresné dr. Terjék Aranka, Szabó László, Tóth György János, Túrinné Nádudvari Mária, dr. Závogyi Zsuzsanna, Lantos Jánosné (Bokros). Póttagok: Boháti Dóra, Kapás László, Lévai István, Szabó Klára. Működésük megkezdéséhez a megyés püspök atya áldását adta.

Az első képviselő testületi összejövetel június 6-án este volt. Bálint atya - aki a testület elnöke - köszöntő szavai után röviden összefoglalta a tagok fő feladatait: Segítsék a plébános munkáját, és álljanak minden jó kezdeményezés mellé, ezzel is elősegítve az egyházközség gyarapodását. Az egyház arra kér minden keresztény hívőt, hogy megéljék hitüket, és az adott egységet megteremtsék. Minden erejükkel ezt a küldetést kell erősíteniük, és meg kell védeniük az egyházat a támadásoktól. Próbáljanak megfelelni keresztény mivoltuknak, és megtenni mindent az egységért.

Ezt követően tisztségviselők és bizottsági tagok választása következett. Titkos szavazással Révész Józsefet alelnökké választották. A testület jegyzője Pap Imre lett. A gazdasági bizottság tagjai Túrinné Nádudvari Mária, dr. Závogyi Zsuzsanna és Németh Róbert. A pénzügyi bizottságot Dékány István és Tóth György János alkotják. A pasztorális bizottság tagja Tóth György János, Bodorné Ternai Sára és Gyóni Edit. Végül hozzászólások, vélemények, javaslatok hangzottak el.

Az oldalt összeállította: Túrinné Nádudvari Mária

Templomunk 85 éves

Hanauer Árpád István váci megyéspüspök nyolcvanöt éve Szent József oltalma tiszteletére szentelte fel templomunkat, 1930. június 15-én. A szentelési ünnepségen megjelent és üdvözlő beszédet is mondott Gróf Klebelsberg Kunó kultuszminister. A szentelés előzményeként a történet kezdetén a kultuszminister rendelete adta a lendületet az alföldi nép iskoláztatásának. A Gróf Károlyi Alapítvány alaptőkéjéből épült a mellettünk álló, 1927-ben épült katolikus leánynevelő iskola. Ugyanakkor a váci püspök célul tűzte ki a népes létszámú plébániák megosztását, és ennek feltételeként új templomok építését szorgalmazta. A csongrádi Nagyboldogasszony templom apátplébánosa Szedlacsek István látta, hogy a város főként piroskavárosi része lekanyarodik a régi útról és bekapcsolódik az új kor vörös áramlatába. A Nagytemplomtól két kilométerre lévő, egyre növekvő városrész pasztorálása lehetetlen, de az épülő zárda és leánynevelő iskola a templom építésének ötletét hozta. Sok utánajárás, tervezés, gond és tárgyalás után megindul a gyűjtés a templom javára. Dr. Urbán Mihály hitoktató körmenetben viszi a hívekkel a téglát a helyi téglagyárból a templom terére, hogy megtakarítsa a fuvar, másrészt, aki cipelte a téglát, az sajátjának is tekinti az épülő templomot. Az atya 1941-ben, mint mezőtúri esperes plébános meglátogatta a kolostorban szolgáló ferences szerzeteseket és többek között elmondott nekik egy történetet a téglás körmenetről: egy téglahozó inasfiúra figyelt fel, aki egy téglára írt valamit. Arra gondolt valami csúnya dolgot írt. Dr. Urbán Mihály észrevétlenül fölvette a téglát és készen állt, hogy megbüntesse a fiút, de nem ez történt, hanem mélyen meghatódva tette vissza azt, melyen ez állott:

„Édes Jézusom, gyógyítsd meg az én nagybeteg édesanyámat.”

A templomszentelésre körmenet indult a Nagyboldogasszony templomból a Piroskavárosba, ahol az ünnepség 10 órakor kezdődött. Az új templomban az első szentmisét és szentbeszédet a templomszentelést végző Hanauer püspök mondta.

A templom berendezése Szedlacsek István személyes közbenjárására a következő módon történt: meglátogatta és felkérte a módosabb híveket, hogy az új templom felszerelésére és berendezésére egy-egy tárgy beszerzésének költségét vállalják magukra. Ily módon a templom

ajtóit, az oltárt, a szószéket, a harangokat, a padokat és a kegyzsereket egyes személyek ajándékozták a templomnak. A nép már nem tudott adakozni, mert a gazdasági válság miatt nagy volt a munkanélküliség valamint a pénzhiány. A szegénységből nyomor lett. Sokan az élelemben és a ruházatban is komoly hiányt szenvedtek. Ebben a helyzetben épült fel templomunk. Ezeknek az eseményeknek a történetét városunk lakói ismerhetik a szülők és a nagyszülők elbeszéléseiből. Mégis fontos az

ilyen ünnepi alkalmat felhasználni az emlékezés, a tisztelet és a köszönet kifejezésére. Főként azért is, hogy ennek a szép kistemplomnak a hívő közössége ismerje a múltat, és betérve a templomba imáin keresztül együtt legyen a Jóistennel.

Forrás: Historia Domus Csongradiensis al Anno Salutis millesimo trigesimo sexto (fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel),

Gacsári Kiss Sándor: A csongrádi Szent József templom és plébánia története. 2005.

Fotó: Révész Gábor

Révész József

Elsőáldozás

„Éreztem valami nagyon békességeset az áldozás alatt.” „Az egész nap olyan nagyon jó volt.” „A mise alatt nagy szeretetet éreztem.” Amikor ilyet hall az ember az elsőáldozó gyerekektől, akkor először is nagyon örül, hogy nem csak egy kipipálandó eseményként élték meg a gyerekek az elsőáldozást, hanem valóban nyitott szívvel álltak Jézus elé. Ezért jöhetett létre az a találkozás, ami az áldozás lényege. Másodsorban pedig reménykedünk, hogy ezeknek a gyerekeknek egy része talán megmarad a közösségben. Idén július 7-én, Úrnapján volt az elsőáldozás a város mindkét templomában és Bokroson is. A gyerekek hittanórán egész évben a gyónásra és az elsőáldozásra készültek, illetve szombatoként több héten át részt vettek a Bálint atya által tartott felkészítésen.

A Szent József templomban heten járultak a szentségekhez: négy harmadikos (Balog Bence, Balog Hedvig, Gácsai Klaudia, Sineger Simon) és három hatodikos (Debreczeni Ádám, Puskás Balázs, Seres Karolina).

A bokrosi Szent László templomban pedig hárman vették magukhoz először Jézus testét (Donka Laura, Kádár Éva, Madla Rita). Az egész közösség nevében kívánjuk a gyerekeknek, hogy ne csak egyszeri, hanem folyamatos találkozás legyen Jézussal, ami egyre szépebb, mélyebb, és ami megtart.

Bodorné Ternai Sára hitoktató

Felnőtt elsőáldozás

A keresztény életre való felkészítő oktatást követően - az április 26-i szentmisén - Boháti Dóra és Justin Gábor első alkalommal részesültek szentáldozásban.

Fogadalomtétel a Nagyboldogasszony templomban

2015. május 10-e jeles nap volt az 553. számú Szent Imre herceg cserkészcsapat életében, hiszen ezen a napon csapatunk hét taggal bővült. Öt gyerek: Bartók Milán, Kelemen Roland, Koncz Máté, Török Szabolcs és Újszászi Tamás kiscserkész ígéretet, két felnőtt: Boháti Dóra és Pap Imre cserkészfogadalmat tett. A fogadalomtételt előző nap a próbáztatás előzte meg, ahol a már fogadalmat tett cserkészek felmérték a jelöltek cserkész tudását. Másnap (vasárnap) következett az ünnepélyes fogadalomtétel, a 18 órai szentmise kereteiben. A mise főcelebránsa csapatunk tiszteletbeli csapatparancsnoka ft. Gyulay Endre nyugalmazott püspök atya volt. Az evangélium után következett az ünnepélyes fogadalomtétel.

Először is a jelölteknek kérniük kell a csapatparancsnokunktól, dr. Vekerdy Sándortól, hogy fogadalmat, illetve ígéret teghessenek. Ezt követően Sándor bácsi felhívta figyelmünket, hogy nem egy évre, vagy egy nyár idejére teszünk fogadalmat, hanem ez bizony elkísér minket egész életünkben. Majd újoncaink, bár az ígéret és a fogadalom néhány részében különbözik, mind a heten arra tettek fogadalmat, hogy a jóra töreksenek, valamint teljesítik feladataikat Isten, hazánk és embertársaink előtt. A misét követően fotózkodtunk, majd szeretetlakomán vettünk részt a plébánián. Kormányos Judit Katalin

A "régi - új lelkész" bemutatkozik

Ez év márciusában meghívott ft. Tópsi Bálint plébános úr a Piroskavárosi Szt. József búcsúba. Már akkor is szóba jött, hogy esetleg - mint nyugállományú tábori lelkész - tudnék-e vállalni kisegítést Csongrádon? Többszöri megbeszélés és telefonálások után pünkösdhétfőn kezdtem el papi szolgálatomat a Piroskavárosi plébánián, ahol 1985-ben már káplánként szolgáltam. Úgy érzem nem jöttem idegen helyre, hiszen már a búcsúban is sok ismerőssel találkoztam. A "Harang-Szó" újságunk sem idegen számomra, mivel a régebbi számok közül is rendszeresen megkaptam az új kiadásokat +Fekete Imre barátomtól, akire mindig nagy szeretettel és tisztelettel fogok emlékezni. Imi hiányzik nemcsak a családból és a laktanyából, de Szt. József Egyházközségünkéből is. Nyugodjon békében! Rendszeresen imádkozunk érte.

Magamról csak annyit, hogy a Csongrádhoz közeli Szegváron végeztem az általános iskolát, Szentesen érettségiztem, majd Németországban dolgoztam. Katona voltam 1970-ben itt a Csongrádi Műszaki Zászlóaljnál árvízvédelmen, mint gépkocsivezető. Közben felvettek a Pécsi Műszaki Főiskolára, ahol 1974-ben kaptam épületgépész szakon üzemmérnöki képesítést. Egy évet dolgoztam Hódmezővásárhelyen az Alföldi Porcelángyárban, mint technológus, majd Dr. Endrey Mihály váci püspök úr a Szegedi Szemináriumba irányított. 1980-ban ft. Marosi Izidor püspök atya pappá szentelt nyolc diakónus testvérrel együtt a Váci Székesegyházban.

Első állomáshelyemen, Kiskunhalason ft. Zsótér Antal főesperes úr volt a plébános. Nyugodjon békében, nagyon jó pap volt. További állomáshelyeim: Budapest Sashalom, Szolnok, Csongrád Szt. József plébánia, Hatvan, Kiskunfélegyháza, majd a Kalocsai

Főegyházmegyében: Kecel, Dunaszentbenedek, Dunapataj, Géderlak, ahol plébánosként szolgáltam 1994-ig. A kalocsai érsek 1994-ben adott át a Honvédelmi Minisztériumnak tábori lelkészi szolgálatra. Ausztriában két hónapos átképzésen vettem részt, majd a sikeres vizsgák letétele után hazaérkezve, Szentendrén a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán letettem a tiszti esküt. Megkaptuk a kinevezéseket: engem Keleti György honvédelmi miniszter a Szolnoki Repülőtiszt Főiskolára és Reptérre nevezett ki alezredesi rendfokozattal helyőrségi lelkésznek.

Közben véget ért a Délszláv Háború, így került ki az IFOR (Béketeremtő Erők) Magyar Műszaki Kontingens 1996. január végén a horvátországi Okucani NATO Bázisra, ahol vállaltam a féléves tábori lelkészi szolgálatot. Minden vasárnap miséztem, katonákat kereszteltem az ima-konténerben, ill. hidakat és a háború után felújított templomokat és épületeket szenteltem. Ezt követte féléves SFOR szolgálatom, ahonnan 1997. június végén jöttem haza. Itthon vállaltam az AKK (Alföldi Kiképző Központ) lelkészi szolgálatát Kalocsán és Szabadszálláson, ahonnan 2002. február 1-jén nyugállományba helyeztek.

Közben részt vettem magyar katonáinkkal a lourdesi katonai zarándoklatokon, ill. 1997-ben Párizsban a Katolikus Ifjúsági Világtalálkozón is.

1994-ben Pongrátz Gergely volt 56-os Corvin-Közi parancsnok felkérésére részt vettem a kiskunmajsai 56-os Múzeum megépítésében, ahol 2002-ben az 56-os templomot is felszenteltük.

2007. december 10-én érkeztem az Amerikai Egyesült Államokba, ahol 2008. húsvétig voltam a Chicagói Szt. István Magyar Templom kisegítő lelkésze. Még három alkalommal vállaltam amerikai lelkészi szolgálatot, fél év kint tartózkodással, ahonnan 2013. április végén jöttem haza.

Másfél évig voltam a Szolnoki Esperes Kerületben (Tiszaföldvár, Martfű stb.) kisegítőlelkész, majd május 25-én, Pünkösd másnapján kezdtem el a lelkipásztori szolgálatomat Csongrádon, ahol a Piroskavárosi Szt. József templomunknak, ill. a Nagyboldogasszony templomnak is a kisegítő lelkésze vagyok. Remélve, hogy hasznos munkatársa leszek ft. Tópsi Bálint plébános úrnak és Gábor atyának is, kérem imáimban a Jó Isten bőséges áldását csongrádi híveinkre, mindannyiunk és az egész Anyaszentegyház javára.

Kovács János atya

A szerzetesség, mint életforma, hivatás és jel

Ferenc pápa a mostani egyházi évet a szerzetesek, illetve a megszentelt élet évévé nyilvánította. Mint ismeretes, ő maga is szorosan kötődik a szerzetességhez, hiszen jezsuita szerzetes, illetve ennek tudható be a névválasztása is. A „Ferenc” név utalhat a szintén jezsuita Xavéri Szent Ferencre, de még inkább Assisi Szent Ferencre, hiszen a Szentatya is az egyszerű, a szegények felé megnyíló életet szorgalmazza és éli. Tágítva a kört, ő azt akarja, hogy az egész Katolikus Egyház ilyen legyen: a szegényekkel törődő, róluk gondoskodó, „szegények egyháza”.

Mit is jelent a szerzetesség a XXI. században? Körülbelül ugyanazt, mint azokban a korokban, amikor ezek a szerzetesi közösségek létrejöttek és felvirágoztak. Habár az emberek az idők során nem sokat változtak, és a társadalmi problémák is hasonlóak, mégis sokan értetlenül állnak a szerzetességgel szemben, túl régimódinak, elavultnak tartva azt. Nemrégiben egy magyarországi szerzetes-elöljáró így nyilatkozott erről: az emberek döntő többsége szerint „nem normális dolog” ma szerzetesnek lenni. Azok vélekednek így, akik nem ismerik az isteni akaratot, sőt magát az Istent sem, aki a Szentírás lapjain keresztül szól hozzánk. Nézzük, hogyan is teszi mindezt!

Akkor odamentek hozzá (Jézushoz) a farizeusok, s hogy próbára tegyék, megkérdezték tőle: „Elszabad-e az embernek bocsátania a feleségét bármi okból?”... Azt válaszolta nekik: „Mózes a ti keményszívűségetek miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeiteket. De ez kezdetben nem így volt. Mondom hát nektek: aki elbocsátja feleségét – ha csak nem parázناسág miatt –, és mást vesz el, házasságot tör.” Tanítványai erre azt mondták neki: „Ha így áll a dolog az

ember feleségével, nem érdemes megházasodni.” Ő azt felelte nekik: „Nem mindenki érti meg ezt a dolgot, csak azok, akiknek megadatott. Vannak ugyanis eunuchok, akik anyjuk méhéből így születtek; aztán vannak eunuchok, akiket az emberek tettek ilyenné, és vannak olyan eunuchok is, akik önmagukat férfiatlanították a mennyek országáért. Aki meg tudja érteni, értse meg.” (Mt 19,3. 8-12)

A szerzetes férfiak és nők azért nem házasodnak, mert mindenkor komolyan veszik Jézus iménti szavait. Saját és szabad elhatározásból lemondanak a házaseletről, a testi kapcsolatról, a gyermekáldásról, mint Krisztus szüzi jegyesei, akivel a legtökéletesebb és legszorosabb lelki kapcsolatra törekcsenek. Teljes és önzetlen önátadás, tiszta és alázatos szeretet-szolgálat: erre törekcsenek, ezt akarják megvalósítani a legkiválóbb cél érdekében: a Jézus Krisztus által megígért, és övele el is érhető mennyek országáért. A szerzetes sohasem magányos, hiszen állandó és szoros közösségben él a többi szerzetes-testvérrrel, és még inkább magával az Istennel, akinek odaígérte, és egészen át is akarja adni önmagát. A szerzetesség egy életforma, egy egész életen át gyakorolt szeretetteljes lemondás az Istenért és a felebarátért, amelynek édes és boldogító jutalma biztosan nem marad el:

Egy előkelő ember megkérdezte tőle (Jézustól): „Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Jézus ezt mondta neki: „Ismered a parancsokat.” Az így felelt: „Ezeket ifjúkorom óta mind megtartottam.” Ennek hallatára Jézus így szólt hozzá: „Egy valami még hiányzik neked: add el mindenedet, amid van, oszt szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem!” Ennek hallatára az nagyon elszomorodott, mert igen gazdag volt. Amikor Jézus látta, hogy elszomorodott, így szólt: „Milyen nehezen jutnak az Isten országába azok, akik gazdagok!...” Ekkor Péter megszólalt: „Íme, mi mindenünket elhagytuk, és követtünk téged.” Ő azt mondta nekik: „Bizony mondom nektek: senki sem hagyja el házát vagy feleségét, vagy testvéreit, vagy szüleit, vagy gyermekeit az Isten országáért anélkül, hogy ne kapna ezen a világon sokkal többet, az eljövendő világban pedig az örök életet.” (Lk 18,18-24. 28-30)

A szerzetest köti az alábbi hármasság, az evangéliumokban is szereplő fogadalmak: a tisztaság, a szegénység és az engedelmség. Ezeket a fogadalmakat közvetlenül az Istennek teszi, akinek mindörökké élni és szolgálni akar. Igyekszik megőrizni önmagát a bűntől, hogy az Isten mindenkor kedvét találja benne; lemond a földi gazdagságról, mert csakis

az Isten által, és az Istenben akar gazdagodni; aláveti magát engedelmesen az előjárója utasításának, amelyre úgy tekint, mint isteni szóra és parancsra. A fenti evangéliumi idézetből is jól látszik, hogy nem könnyű ezen fogadalmak bármelyikének megfelelni; csak az lehet igazán képes rá, akit az Isten erre meghívott, ő pedig boldogan, és istengyermeki lelkülettel „igennel” válaszolt. Világosan látni kell azonban, hogy nemcsak a szerzetesnek, hanem minden embernek ugyanúgy törekednie kell a tökéletességre és a teljességre. A tökéletesség, a szeretet parancsának maximális teljesítését jelenti; a teljesség pedig az Istenben rejlő gazdagság birtoklását, amely véglegesen csak a mennyei dicsőségben érhető el. Ezért érdemes küzdeni, lemondást vállalni, nemcsak a szerzetesi közösségben, hanem ugyanúgy a családban, és a legnagyobb „családban”, magában az Egyházban is, ahol mindannyian lelki-testvérek és Jézus-rokonok vagyunk:

Odajöttek hozzá (Jézushoz) az anyja és testvérei, de nem juthattak hozzá a sokaság miatt. Szóltak neki: „Anyád és testvéreid kinn állnak, látni akarnak téged.” Ő azonban ezt felelte nekik: „Azok az én anyám és testvéreim, akik Isten igéjét hallgatják és megcselekszik.” (Lk 8,19-21)

A szerzetességnek, és magának az Egyháznak is jellé kell válnia e mulandó világ, és benne minden ember számára. Fel kell villantania, meg kell mutatnia azt a boldog jövőt, amikor a mai sötétség végre örökre eloszlik; amikor félelem, szomorúság és halál helyett szeretet, boldogság és béke uralkodik az üdvözítő Isten által mindenben. Éppen ez jelenti a szerzetesség intézményének, és magának az Egyháznak is a létjogosultságát és fontosságát. Nagyon sok szent – a szerzetességen belül és kívül – ismerte már fel, hogy mindenkor az Isten adja – saját akarata szerint – a hivatást, de ugyanakkor a bőséges kegyelmet is ahhoz, hogy életünk őáltala egyre inkább átformálódjon, és olyan tanúságtevő jellé váljon, amely a jelen életen túlmutatva, az Isten, valamint az ő örök és dicsőséges országa felé vonz sokakat. Lényegében mindannyian elesettek és szegények vagyunk mindaddig, amíg megnyílván a végtelenül nagy és jóságos Isten, valamint a körülöttünk élő embertársaink felé, meg nem tapasztaljuk azt a mérhetetlen erőt és gazdagságot, amely a hozzánk kapcsolódó isteni és emberi, szeretetteljes közösségből árad.

Arany Gábor

Váry Gellért: „Emléklapok Csongorád múltjából” 2. rész

Folytatjuk a húsvéti számban megkezdett sorozatunkat, melyben Váry Gellért Csongrád helytörténetét feldolgozó könyvéből idézünk. Az alábbi, korabeli helyesírással írt részben megismerhetjük egykori plébánosaink életét, munkásságát.

„Mindezen papi egyének közül akár az erkölcsi értéket, akár a rangban való emelkedést, akár a tevékenységet illetőleg legkiemelkedőbb a Vinter Lajos alakja. Ő, akinek az apja anyja élt még akkor, mikor a csongorádi plébániára került, élő példaként szolgált a csongorádiaknak a szülők tiszteletét illetőleg. Az ő ebédlő asztalánál akárcik volt is a vendége, az édes anyja mindig első helyen ült. De ha maguk voltak is, ő mindig a káplánok után legutoljára vett a tálból. Meg is áldotta az Isten ranggal is meg hosszú és egészséges élettel is. Már csongorádi plébános korában prépost volt, azután 1865-től kezdve váci kanonok és még 1904-ben is nyolczvan éven fölül, mint czimzetes püspök.

De nemcsak rang, hanem tevékenység tekintetében is kiemelkedett ő a többi tizenkilenczedik századi csongorádi plébánosok közül. Mikor ő Csongorádra került, volt Csongorádon a régi belső városi, azután meg a külső városi templom. Ott volt a plébánia épület ugyanazon a helyen, ahol most van, de oly alacsonyan levő ablakokkal, hogy a kutya is benézhetett rajtok. Az iskola kisszerű, régi és rozszant. A belső városi templom maradt ugyan ő alatta is a maga régiségében, de a külső városi templom belsejének a kifestése szögedi szobafestők által az ő műve. Az ő buzgósága következtében épült újra a plébánia, ő hozta létre a temetőben a kálváriát, s teremtette meg az emeletes népiskolát evvel a homlokzati fölírással: Csongrád városa a népnevelésnek, ő kezdeményezte a tanyai iskolát. Ezeknek az építőmestere volt Horváth Mihály akkori csongorádi építész.

A csongorádi külső városi templom, mely 1769-ben készült el, 1869-ben Alvinczy plébános korában élte meg százados évfordulóját. Ő készítette a torony külső kerületén levő vas rácsozatot Bócsa nevű csongorádi lakatos által, mely is midőn elkészült, oda felment és onnan prédikált a csongorádiaknak. Az ő szorgoskodása és a csongorádi hívők adakozása folytán állítódott a hetvenes évek elején a piactéren a Szentháromság szobor.”

OTT FENN A HEGYEN...

a Csíksomlyói búcsún jártunk

Hosszú-hosszú évek óta magyarok ezrei indulnak el Pünkösöd táján a Csíksomlyói búcsúra. Van, aki már hetekkel korábban útra kel, hogy csatlakozzon egy gyalogos zárandokcsoporthoz, a zárandokvonat utasaihoz, vagy itt élő rokonaikkal együtt teszik meg a többszáz-kilométeres utat. Régen a búcsúi zárandoklat gyalogosan történt és bőjtöléssel kötötték egybe, amely testet-lelket megtisztító erővel töltötte el a résztvevőket.

Mi busszal indultunk a nagy útra. Hol vagyunk már a gyaloglástól és a bőjtöléstől? Az biztos, hogy a cél maradt a régi, imádkozva-énekelve a Csíksomlyói Segítő Mária lába elé tenni hálánkat, örömlenket, bánatunkat, bűneinket, kéréseinket, odavinni szívünkben szeretteinket és mindenkit, aki fontos számunkra. S ahogy a busz elindult, s haladtunk a csodálatos erdélyi tájon, úgy hatalmasodott el rajtunk az ünnep öröme.

Királyhágói megállónknál már mindenki szorgalmasan kattogtatta fényképezőgépét, hogy megörökítsen valamit az otthon maradtoknak, s aztán így volt ez az út végéig, haza akartuk vinni szeretteinknek a szépség egy-egy kockáját.

Hosszú utazás (14 óra) után érkeztünk meg szálláshelyünkre, a festői szépségű Sikaszóba, a Zetelaki víztározó közelében lévő kis üdülőfaluba, amely távol esik a nagyvilág zajától, fenyvesekkel, kristályvizű hegyi patakokkal körülölelt kis völgyben található. Gyönyörű, több szintes faházakban, az erdélyi emberek gondos munkáját dicsérő mesterien megformált és kivitelezett épületekben kaptunk szállást, mindezt hihetetlen kényelemben.

Első nap a Gyilkos-tó és a Békás szoros volt az úti cél. Alkalmunk volt megköszölni a hamisítatlan erdélyi kürtöskalácsot is. Útban szállásunk felé még a gyergyószentmiklósi örmény katolikus templomot néztük meg.

Hazaérkezvén egy kellemes vacsora után ki-ki elvonult erőt gyűjteni a másnapi korai keléshez (ittthoni idő szerint fél 5-kor volt ébresztő), vártuk ezt a napot, amiért tulajdonképpen útra keltünk. Reggel nagy volt a nyüzsgés, a lázas igyekezet, senki nem akart elkésni. Így a terv szerint tudtunk indulni Csíksomlyóra. Ahogy közeledtünk, egyre lassabban haladt a busz, hiszen érkeztek a zárandokcsoportok, az útszélén buszok, autók álltak már, az úton gyalogosok haladtak. Leszállva a buszról felgyalogoltunk a kegytemplomhoz, ahol a Segítő Máriához mindenki be szeretett volna jutni. Ez nem volt könnyű feladat, sokunknak nem is sikerült (ezért hát vissza kell majd mennünk...). 10 órakor indultunk fel a hegyre, a szentmise helyszínére. Akkor már hosszú sorokban vonultak a zárandokok, végtelenül fegyelmезetten, imádságos lelkülettel. Szállt az ének, szárnyalt a lelkünk is, vitte imáinkat, fohászaikat az ég felé. Az egyre nehezedő lépések egyre mélyebb imára indítottak bennünket.

Ragyogó napsütéses időnk volt, a természet a legszebb arcát mutatta mindenkinek. Felérkezve a „nyeregbe” hihetetlen embertömeggel találkoztunk, és jó volt látni, mindenki békésen, türelmesen, imádsággal, egymásra figyelemmel töltötte a szentmiséig hátralévő mintegy másfél órát. A szervezők jól összefogták a több százézeres hívő sereget, vezették az imát, éneket, elmélkedést, közben információk hangzottak el, honnan, hány fős csoport érkezett. Nagy volt az ujjongás, amikor egy-egy iskolából többszáz diák gyalogosan érkezett, vagy pl. a Boldogasszony Zárandokvonat utasai jöttek. De voltak itt a világ minden részéből magyarok, és számunkra itt vált valósággá, hogy a Csíksomlyói Pünkösdi Búcsú valóban a világ magyarságának találkozó helye. Szívünkben fölcsendült a dal: *Volt valahol egy hely, hol jó volt magyarnak lenni.*

Jakubinyi György érsek úr szentbeszéde mindannyiunk szívéhez szólt, az elhangzottak hosszú időre útravalót nyújtanak. „A Szűzanyának ezt az üzenetét: *’Tegyetek meg mindent, amit Fiam mond’, ma a 21. században és most, a csíksomlyói Szűzanya kegytemplomának 500. évfordulóján, a jubileumi Mária-évben így foglalhatjuk össze: legyünk hűek öseink szent hitéhez és erényeihez, vagyis legyünk hűek katolikus keresztény szent hitünkhöz, legyünk hűek nemzetünkhöz és szülőföldünkhöz, és legyünk hűek anyanyelvünkhöz és anyanyelvi kultúránkhöz! Ez a három mind alapvető keresztény erény.’*”

A búcsúi szentmisét nehéz szavakkal leírni, azt egyszer mindenkinek át kellene élni. Felemelő, szívet melengető, torokszorító, testet-lelket megújító élmény, s aki ott járt, bizonyosan soha nem felejtí el a Napba Öltözött Asszonyt, Máriát,

Égi Édesanyánkat, akihez bizalommal fordulhatunk örömünkben, bánatunkban. És már megértem, miért térnek újra és újra vissza, akiknek megadatott egyszer is részt venni a Csíksomlyói búcsún. „Ott fenn a hegyen, van az a hely, ahol a szív békére lel”.

A szentmise végén a himnuszok könnyeket csaltak a legerősebbek szemébe is, a hegyek sokszorosán visszhangozták a csodaszép dallamokat. Nehéz volt elindulni, szívünk szerint ott maradtunk volna, ott fenn a hegyen... Talán majd egyszer megadatik még, hogy újra ott legyünk, egy csendes hétköznapon, s lélekben újraéljük az ott megtapasztalt békét.

A hegyről lefelé sem volt sokkal könnyebb a „göröngyös út”, de egymásra figyelve, egymást segítve mindenki megérkezett a kegytemplomhoz. A buszhoz gyaloglásunk során fúvószenekar kísérté énekünket, a Boldogasszony anyánkat, vagy a Győzelemről énekeljen kezdetűt (280B), úgy gondolom egy kicsit mindenki legyőzte önmagát, ezért szólt talán az eddigieknél is nagyobb lelkesedéssel az ének. Fáradtan, de lélekben megújulva, boldogan érkeztünk haza.

Vasárnapra is volt még látnivaló, reggeli után Tamási Áron sírjánál álltunk meg Farkaslakán, majd Parajd következett. Többen a Sóbányát néztük meg, míg a csoport egy része Szovátra látogatott. Ezután a Lázár kastélyt tekintettük meg – sajnos csak kívülről, de így is fenséges látványt nyújtott a hatalmas épületegyüttes. Megálltunk még Szejkefürdön, Orbán Balázs író, néprajzi gyűjtő sírjánál, ahova székelykapu-soron keresztül jutottunk fel. A Szózat elnéklése után egy nemzeti színű szalagot elhelyezve emlékeztünk. Majd szálláshelyünk felé vettük az irányt, hiszen még egy vasárnapi szentmise várt ránk. A zetelaki plébános atya mondott közös szentmisét Gábor atyával, erőteljes éneke magával ragadott mindenkit, szinte szétfeszítettük a templom falait. Hogy miért kapta

a „kacagó pap” nevet, azt megtapasztalhattuk, hiszen végig derűsen foglalkozott velünk, pedig sietős tennivalói voltak. A búcsúvacsorán – meglepetésként – élő zenével vártak vendéglátóink, és felcsendültek a legősibb, legszebb magyar népdalok, a Vén cigánytól a Marosmenti fenyves erdőig. Az Ott ahol zúg az a négy folyó kezdetű dalt már egységesen mindenki énekelte, s itt éreztük meg, hogy az utazás során közösséggé kovácsolódtunk. Közben elfogyasztottuk a hihetetlenül finom vacsorát, befejezésként művészien megformált finom kis kürtöskalács volt a desszert. Elmondhatjuk, nagyon jó hangulatban telt az esténk.

A szálláshelyre érkezve még egy nagy beszélgetésre összeültünk, mi egy helyen lakók, átbeszéltük kinek mit jelentett az út, ki mit várt és mit kapott ettől a zárandoklattól. Megannyi szép találkozást, beszélgetést, új embereket, élményeket, erőt a folytatáshoz, örömet, békét a szívünkbe – jöttek a válaszok.

A hazafelé úton megálltunk Nagyszebenben, majd Máriaradnán, ahol a felújítás alatt lévő bazilikát csodáltuk meg, egy lelkes helyi vezető segítségével. Szépen haladnak a munkálatokkal, augusztus 2-re tervezik a befejezést, Isten segítse őket! A késő esti órákban érkeztünk haza, nagyon fáradtan, de élményekkel telve.

Elmondhatjuk, egyszerűen minden úgy volt tökéletes, ahogy volt. Nagyon köszönjük a SZERVEZŐKNEK a gondos előkészítő munkát, a SZABÓ HÁZASPÁRNAK a jókedvű idegenvezetést, a sok-sok nevetést, a közös imákat, énekléseket, kinek-kinek a nagy beszélgetéseket, a figyelmes szeretetet. Köszönjük, hogy együtt lehettünk! Szabó Irén

A régi székely himnusz

*Hej, én édes jó Istenem,
Oltalmazóm, segedelmem,
Vándorlásban reménységem,
Ínségemben lágy kenyerelem.*

*Vándor fecske sebes szárnyát,
Vándorlegény vándorbotját,
Vándor székely reménységét
Jézus, áldd meg Erdély földjét!*

*Vándor fecske hazatalál,
Édesanyja fészkeire száll,
Hazajöttek megáldotta
Csíksomlyói Szűz Mária.*

Jézus Szíve Családok

Imaközösségünket legutóbb 2009 júniusában mutattuk be a „Harang-Szó”-ban.

Célunk azóta is változatlan: azok által, akik a Jézus Szíve Családhoz csatlakoznak, állandó imádság szálljon fel Jézus Legszentebb Szívéhez. Ennek érdekében minden hónap első csütörtökén találkozunk kis csapatokkal a templomban. Létszámunk 56 fő, ami 4 csoportot jelent. Tisztelettel megemlítem Köllő Sándor atya nevét, ő is tagja a közösségünknek. Akik eltávoznak közülünk, azokat új tagokkal pótoljuk.

Sokat jelent nekünk, hogy magunk mellett tudhatjuk a jelenlegi plébánost és segítő káplánját: Bálint atyát és Gábor atyát. Ami még öröm számunkra, hogy az Úr Jézus Csongrádra küldte Kovács János nyugalmazott alezredes tábori lelkész atyát, aki összetartja közösségünket, imaóráinkon köztünk van, velünk imádkozik. Nagy öröm számunkra, hogy szentségi áldásban részesültünk a szentmisében 40 fővel, amit Páter Pió tiszteletére ajánlottunk fel a betegek gyógyulására.

Kérem Istent, hogy áldja, óvja, segítse minden tagunkat életük minden percében!

Szivák Györgyné, az imacsoport vezetője

"Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat."

(Lk 10,27)

A cserkészek háza tájáról jelentjük...

Minden cserkészcsapat életében vannak jeles napok. Ez többek között a csapat alapításának/újraalapításának napja; a névadó, illetve a védőszent napja; a nyári tábor ideje és a fogadalomtétel napja.

Ilyen jeles nap volt idén május 10-e is. Ekkor tett kiscserkész ígéretet és cserkész fogadalmat hét fiatal, miáltal a Szent Imre herceg cserkészcsapat teljes jogú tagjaivá váltak és jogosultak lettek a cserkésznyakkendő viselésére.

Fotó: Dinnyés József

De ehhez az ünnepélyes és felemelő pillanathoz „rögös” út vezetett. Egy év kitaró és sokszor nehéz munkája után jutottak el oda, hogy cserkésztudásukról számot adjanak. Ez felölelte a nép- és cserkészdalok ismeretét, a csomózás tudományát, növény- és állatismeretét, a cserkész-törvények, imák és jelvények ismeretét. A Próbára előtte nap került sor, így játékos formában tudott minden jelölt megfelelni (mert mindenki megfelelt) a kívánalmaknak. Az igazi megmérettetés azonban majd az lesz, hogy ezt a tudást a közeli és távoli jövőben hogyan tudják kamatoztatni, és továbbadni.

Az öt kiscserkész ígéretet, míg a két felnőtt cserkész fogadalmat tett. Ebben vállalták a cserkész-törvények szerinti életet, hogy munkájukkal a rászorulókat és gyengébbeket segítik, valamint Magyarország igaz és szerető honleányai és honfiai lesznek.

Az ünnepélyes ceremóniára a Nagyboldogasszony templomban került sor a vasárnap esti szentmise keretében. A szentbeszédben ft. dr. Gyulai Endre nyugalmazott megyéspüspök, cserkészsegédtiszt (csapatunk tagja) a cserkész élet szépségeire és nehézségeire egyaránt felhívta a figyelmet. Ezt követően az ígéretet és fogadalmat vitéz dr. Vekerdy Sándor cserkész-tiszt, csapatparancsnok „vette ki”, míg a ceremóniamesteri teendőket Száraz András cserkész segédtiszt, csapatparancsnok-helyettes látta el.

A szentmisét követően a régi és új tagok a szülőkkel kiegészülve rövid agapén vettek részt a plébánia közösségi termében.

Felber Dániel cserkész segédtiszt

Légy hívó

Esős, munkától mentes napokon az ember gondolataiba mélyed, különböző témák foglalkoztatják, elmereng az élet igazságain, olvas, imádkozik. Rohanó, sikerorientált, sokszor személytelen világunkban nehéz eligazodni, az igazi értékeket megtalálni és megőrizni. Isten segítsége nélkül aligha lehet a belső békét a külső nyugtalanság ellenére megővni.

A hívó tisztában van azzal, hogy a keresztény és nem keresztény élet között nagy a különbség, amely a lelki világunkból fakad.

A keresztény ember, felfogja Isten létezését. Úgy ismeri meg, mint magát a szeretetet, és ez által másképpen is látja a világot, mert tudja, hogy a szeretet kiterjed minden teremtményre. Meggyőződése, hogy Isten őt szereti, mint ahogy mindenkit, és ezt szívesen közli embertársaival. Képes felfedezni Isten gondoskodását a hétköznapi eseményekben. Úgy érzi, Isten vezeti őt, és minden vele történő eseményben üzenetet lát, ráérez a magyarázatokra, mindarra, amit Isten irányít. Lényét átjárja Isten jelenléte, érzi a gondoskodást. Egy lelki kötelék jön létre, igen szoros összetartozás a hit alapján.

A keresztény ember igyekszik megvalósítani Isten akaratát, ezért, iránta való szeretetből a saját terveit a háttérbe szorítja, mert viszonzni kívánja azt, ami Isten kegyelméből neki jutott. Ez megelégedettséggel tölti ki. Bármennyire is tűnhet nehéznek, mindig a jelenben él, vagy legalább erre törekszik. Nincs ideje a múlt, a jövővel sem foglalkozik, hiszen, ki tudja, egyáltalán a várt jövő eljön-e. Amit tesz, jól teszi, mert egész lényével arra figyel, amit cselekszik. Nincs benne keserűség a múlt miatt, mert tisztában van azzal, hogy nem változtathatja meg, a jövőt pedig Isten tervezi neki. Nem aggodalmaskodik, bátor, emberszerető, megfontolt, mert hisz. Szereti embertársaival, oltalmába veszi a nélkülözőket.

Felebarátjai gondjait a rohanó, elértéktelenedett világ, a sokszor rideg közösség

ellenére sem hagyja figyelmen kívül, mert beleéli magát azok életébe, hordozza terheiket, gondjaikat, velük együtt keresi a megoldást. Teszi ezt, ahogyan keresné a gyógyírt a saját problémáira is. Lényével, gondolatmenetével szinte meghódítja embertársaival. Képessé válik mély kapcsolatok létrehozására, amelyek manapság a nem hívők között mind nehezebben alakulnak ki, mert az értékrendek beleremegtek a korba, amelyben élünk. Gondolatmenetét Krisztus élete ihleti, ezért hozzáállása a gondokhoz megváltozik, hiszen az Ő példáját és parancsát követi. Fájdalmában Krisztus keresztségét látja, melyet hordania kell, néha akár sírva is, mert tudja, hogy szenvedése a győtrelemből egészen biztosan átjut a megoldásig.

A nem-keresztény képtelen magáévá tenni a gondviselésről szóló tanítást. Számára egy távoli érzéketlen és mozdulatlan Isten létezik, akit okolni lehet az adódó bajokért. Lelki-szemeivel nem látja, nem tapasztalja, hogy Ő gondot visel róla. Árvának érzi magát. A nem-keresztény nem lát az események mögé. A történések üzenetét el sem tudja képzelni. Szemléli a folyamatokat a világban és önmagában, de nem látja a célt, ami benne van mindenben. Szerinte a világ középpontja kizárólag az ember, ő a tervező és a kivitelező egy személyben. Minden vele történő rosszért a sorsot okolja. Izgatják, bántják, vagy lelkesítik a világ történései. Lehangelik a szenvedélyes kívánságok. Elérhetetlen vágyaiban él, és bennük szenved. Rokonságával, barátaival nincs kapcsolatban. Jelenléte a társaságban elégedetlenséget és nyugtalanságot kelt. Magányos, mert lelki közössége nincs senkivel. Minden áron saját terveit kívánja megvalósítani, önmaga iránti szeretetből. Örökké elégedetlen, szétszórta. Nem fontos a jelene, képtelen rá figyelni. Visszakalandozik a múltba. Főlegesen foglalkozik a jövővel. Félénk, borúlátó, felületes, tehetetlen. Másokat teherként érez, vakmerően meggondolatlan.

Felebarátjainak gondjai nem érdeklik. Nem figyel rájuk, nem érzi azok szenvedésének okát, nem gondolkodik a megoldásokon. Önző. Érzéketlen. Magatartása az elmagányosodásba taszítja. Önzésében fősévvé, iriggyé válik. Bizalmatlan. Elzárkózik. Lélekben átéli a poklot, hiszen a pokol törvénye szerint él. Minden nehézségben büntetést, vagy átkot lát. Lázad, elkeseredik, menekül, fokozza a lelki kint. Keresi az okokat, gyötri magát. Depresszióssá válik.

A fal a keresztény és a nem keresztény között igen magas, ezért nem lehet kétségünk arról, hogy a keresztény, vagy a nem-keresztény ember útját válasszuk-e. A keresztényé lehet, hogy nem könnyű, gyakorolni kell, és lelkileg mindig újból és újból feltöltődni, de az eredmény kétségtelen.

Szilágyi Edit Óbecse

Főzőverseny

A Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület lelkes csapata benevezett a városi majális keretében megrendezett főzőversenyre. Főszakácsunk Szabó László irányításával bográcsos csülök pörkölt készült, mellyel harmadik helyezést értünk el.

Nagy volt az öröm a délutáni eredményhirdetésén, ahol oklevelet és egy szép római tálat vehettünk át a zsűritől. A finom ebédet közösen elfogyasztottuk és elhatároztuk, hogy a következő évben is részt veszünk a rendezvényen. Köszönet a főzőknek, a kuktáknak, a segítőknek és azoknak, akikkel együtt töltöttünk egy szép napot! Jövőre velük, ugyanitt!

Túriné Nádudvari Mária

Amerikai élményeim

Aki eljut Amerikába, bizonyos mértékben csalódik. Egész más ez az ún. "ÚJ VILÁG", mint amilyennek az ember elképzei. Gondolom, hogy minden magyar honfitársamnak, aki már járt ott, ez a véleménye. Gazdag ország, és ez az ott élő emberek gondolkodásmódján is meglátszik: dollár centrikusak. Az ott élő magyarok másabbak, mint az átlag-amerikai. Miért gazdag ország az Egyesült Államok? Mert 300 éve volt háború utoljára Amerikában, annak ellenére, hogy a háborúk Amerikából indultak. Általában Ázsiában robbantották ki az "amerikaiak": Korea (1952), Vietnam (1971), Öböl-háború (1990) és Afganisztán is. De a múlt század két világháborújának a hadszínterei sem Amerikában, hanem Európában voltak. Minden háborúban elszegényednek az emberek.

Először is tisztáznunk kell egy fontos tényezőt: olyan, hogy amerikai- vagy olyan, hogy amerikai-polgár, vagy "amerikai nemzet" nincs! Az indiánok voltak Amerika őslakói, de sajnos

őket, mint tudjuk kiirtották, legyilkolták. Ezt már a Winnetu regényekből is tudjuk iskolás korunk óta. Így van "lengyel" amerikai, "magyar" amerikai, "mexikói" amerikai stb.

Magyarokkal nemcsak az Államokban, hanem Kanadában is találkozunk. Torontót pl. "magyar város"-nak is nevezik. Itt van a Szent Erzsébet Magyar Templom is, természetesen magyar papokkal. De nemcsak római katolikus magyar templomok, hanem református-, evangélikus-, baptista- és unitárius keresztény magyar templomok is vannak. Persze nemcsak itthon az "Anyországban", hanem Amerikában és az emigrációban is fogy a magyarság létszáma: jelenleg talán kicsit növekszik, mivel több százezer honfitársunk hagyta el az országot az utóbbi 4-5 évben! Az nem baj, hogy elmentek, de jöjjenek vissza!

Chicagóból, ahol a Szent István Magyar Templomban kisegítettem és helyettesítettem, gyakran elmentünk más államokba is. Így pl. Ohio-államban Clevelandban is voltunk a Szent Imre magyar templomban, amelyet két évre (2011-12-ben) bezártak. Lenon amerikai püspök szerette volna eladni, de ott lévő magyar honfitársaink ezt megakadályozták, és megkapták az engedélyt XVI. Benedek pápától a templom újra kinyitására. Ugyancsak Ohio-ban szomorú volt látni, hogy néhány évtizede még működő két magyar templom közül az egyik múzeum, a másik cseh emigránsoké. De még ettől is szomorúbb látvány fogadott minket Wiscansin államban, ahol a volt Magyarok Nagyasszonya templomot bezárva találtuk. Az ott maradt "magyar-család" az angol nyelvet beszéli, annak ellenére, hogy tudnak még magyarul. A templomkertben lévő "amerikai háborús hősök" emléktábláján olvasható névsor 90 %-a magyar név. Itt is eszembe jutottak Tompa Mihály verssorai: "Mint oldott kéve széthull nemzetünk!"

Az emigráció püspöke ft. Dr. Cserhádi Ferenc Püspök Úr, aki szívén viseli a külföldi magyarok sorsát, és sokat imádkozik értük. A Delegátus Úr (a Püspök Helynöke) Michigan államban Detroit-ban F. Kiss Barnabás O.F.M. ferences atya. Itt Detroit-ban találkoztam P. Király König Kelemen ferences atya könyvével, amelyet a háború végén Csongrádról írt. Leírja pl. hogy 1945 februárjában, időben hamarabb eljutott a Budai Ferences Templomtól Gátérig, mint Gátértől Csongrádig a német visszavonulás miatt. Itt a Szt. József Templomban emlékét tábla őrzi.

A következő lapszámban folytatom.

Kovács János atya

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Kovács Brigitta - 2015. április 12.

Horváth Laura - 2015. május 3.

Fodor Zoé Lilién - 2015. május 3.

Ujj Heni Zoé - 2015. május 31.

Gácsi Tünde Klaudia - 2015. május 3.

Pasin Berislava Johanna - 2015. június 28.

Festő-Hegedűs Léna - 2015. május 10.
Petrovics Roland Sándor - 2015. május 10.

Kocsmáros Dorina - 2015. május 24.
Petrovics János - 2015. május 24.
Mihály Dorina Ivett - 2015. június 21.
Mihály Martin - 2015. június 21.
Mihály Natasa - 2015. június 21.

Az építészeztől Csongrádon

Április 23-án a helyi Levéltár szervezésében tartott előadást Brunner Attila „Szecessziós építészet Csongrádon” címmel. A Galéria kiállító termében régi képekkel ábrázolva ismertette azt a korszakot, melynek művészeti stílusa megtalálható városunk több épületén. Legszebben a Gimnázium homlokzata maradt meg. Az előadás végén felkértem Brunner urat, hogy néhány szóval mutakozzon be, és adja közre előadásának az anyagát.

Bemutakozás: Kiskunfélegyházán születtem és érettségiztem. Az ELTE Művészettörténeti Intézet hallgatója voltam, 2014-ben végeztem művészettörténészként, most tanulmányaimat ugyanott végzem doktoranduszként. Kutatási területem a 19-20. század művészete, különösen a dualizmus korának művészete, azon belül is főképp a szecessziós építészet, de jelent már meg játéktörténettel foglalkozó írásom is.

Az előadás kivonata: A 19-20. század fordulója az Alföld városainak virágkora, amikor különösen erős volt a városi kapcsolatrendszer. E kapcsolatrendszer a szecessziós építészeti formaelemek, díszítmények és épületformák átvételében, olykor egyes építészeti kézzől kézre adásában fogható meg. A térség egyik jelentős épületdísz előállítója és forgalmazója a kiskunfélegyházi Ujszászy-Mailáth cég volt, amelyet Ujszászy János csongrádi származású építőmesterrel alakított Mailáth József, s amely cég 1910-től Csongrádon is működtetett fióküzemet.

Csongrádon számos jellegzetes, és néhány kevésbé ismert, szecessziós lakóház áll:

Szentháromság tér 5. Egykori Ipartestületi Székház, Szentháromság tér 33., Szentháromság tér 29., Egykori Faragó-ház (lebontották), Iskola u. 2. Tari László Múzeum épülete, Andrássy Gyula u. 7., Apponyi Albert u. 11., Fő u. 28., Fő u. 42., Hársfa u. 11.

Az Eszes-féle gőz- és kádfürdő

Az Eszes Mátyás és Fiai cég 1902-ben, a malmuk közelében fekvő közterület átengedését kérte Csongrád közgyűlésétől egy fürdő létesítése szándékával. Az épület 1904 nyarán mindössze három hónap leforgása alatt tető alá került, „szép kert közepén, fenyőfákkal körülvéve, elől szökőkúttal díszítve, izléses magyar stílusban”.

A csongrádi Állami Polgári Leányiskola

A csongrádi Állami Polgári Leányiskola létesítését 1899-be kezdeményezte Sohlya Gyula, Csongrád főjegyzője. Az iskola céljára a közgyűlés 1900-ban ajánlott fel telket, a mai Szentháromság térből. Az építési költségeket a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium vállalta.

A leányiskola eredeti állapotában L-alaprajzú, alapincézett, egyemeletes épület volt. A főtömb mellé keleti irányban egy kisebb tömb, a tornaterem csatlakozott. Mindkét tömb homlokzatát félköríves

pártákkal tagolt attika és hullámvonalas oromzatok díszítették, a tengelyes szimmetriát hangsúlyozva.

A homlokzatokat narancspiros téglaszalagok harmonikusan tagolták függőleges és vízszintes irányban is, a kőporos vakolt felületeket mintegy háttérül használva. Az épület tetőzete 1975-ben megsemmisült. Az átépítés alkalmat kínált az épület bővítésére is. Az iskola emeletráépítést kapott. Az épület tetőzete lapos lett, megemelt téglá és betonszerkezetű pártasorral zárták le.

A csongrádi Polgári Fiúiskola

Az Állami Polgári Fiúiskola építését hosszú és kielezett viták előzték meg a közgyűléseken és a sajtóban is. Csongrád közgyűlése 1913-ban vásárolta meg a Forgó-testvérektől a ma is álló épület telkét, amelyre Ybl Lajos készítette el a terveket a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium megbízásából. Az építési költségeket szintén a minisztérium állta, a megvalósulásban komoly szerepe volt Sohlya Gyula főjegyzőnek.

Ybl Lajos, Ybl Miklós unokaöccse egy, a modern igényeknek messzemenően megfelelő épület terveit készítette el, amelyeket 1913 tavaszán engedélyeztek. A kalligrafikus rajzolatú tervek egy része a Szentesi Levéltárban, másik része a Csongrádi Levéltárban maradt fenn. Ezek segítségével megállapítható, hogy az épület mai kinézete szinte teljesen egyezik a terveken láthatóval.

Az épület monumentális léptékben rajzolta át a főtér képét, és hatott a későbbi építkezésekre, így az 1930-as években épült Városházára is. Kopjafák végződéseit idéző, X-alakos motívumok, festett fa- és vakolatdíszítmények egyaránt felfedezhetők rajta.

Ybl az iskola elé fakerítéssel és székelykapuval ellátott előkertet tervezett, amelybe nem ültettek fákat. A székelykapu gazdag motívumkincse az erdélyi népművészettel mutatott rokonságot. Az 1960-as években bontották el.

A legimpozánsabb részletek a Kossuth téri főhomlokzat majolika betétdíszei, amelyek cserepes növényekből kiinduló, sokszínű indákat és stilizált tulipánokat mutatnak. Ybl tervezte a berendezést is, amely nem maradt fenn, az egykori lámpák és csillárok üvegből készült tulipánmintákkal rendelkeztek.

Felföldi Miklós

Anyakönyvi hírek

Halottaink

+Szilaj Varga Józsefné szül.: Németh Magdolna

+Bagi Lajosné szül.: Cseh Emília

+Benke Sándorné szül.: Farkas Mária

+Balanyi János

+Justin Sándorné szül.: Hajdú Margit

+Tábi Sándor

+Antal Ferenc

+Kőrösi István József

+Donka Dezső

+Takács János

+Forgó Tamás

+Gácsi Imre Pál

+Pál Sándorné szül.: Gácsi Margit

+Tari Istvánné szül.: Swartz Zsuzsanna

+Békési Pál

+Balogh Sándor

+Gazsi Rókusné szül.: Atkári Veronika

+Balogh József

+Szalkai Szabó István

+Kocsárdi Imréné szül.: Dávid Mária

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

A karmester

Egy kép, sok kép, mind-mind ünnepi, mert Ő ott van, és szolgál, szolgálja az embert. Az embert, például a kis embert, mint tanár, igazgató egy dolgozó életén át. Május 1-je, vonul a nép, felvonul mindenki, az iskolák is, ki így, ki úgy. Van, ki zászlóval, van, ki sörrel a kezében, de vonul. Ő a diákjai mellett, vállán harmonika, szívében muzsika, lelkében szeretet. Hogy éppen az a nap virradt, talán mindegy, merthogy minden nap ott van tanártársaival, teszi a dolgát, műveli a hangvarázst, ami megérint, iskolát alapít.

Aztán a Teremtő pihenőjén, ünnepén, vasárnap ott van a nagymisé és orgonál. Megint szolgál, szolgálja az Urat, s annak teremtményét – a sokszor méltatlant –, az embert, bennünket. A város köszönti, és a legnagyobb elismerésben részesíti: Csongrád Díszpolgára. Már régen pihenhetne – talán kellene is –, hiszen ő is csak emberből van, s a több mint 60 aktív dolgozó év koptat, bár ez csak valós látszat.

2005. augusztus: körmenet a csongrádi Nagytemplom körül, nagyon-nagy tömeg, és ez igazi öröm. A stációknál fúvószenekarunk kíséri az éneket, ami kedves a Teremtőnknek, kedves nekünk. A zenekar előtt tolókosci, benne a Tanár, az Igazgató, a Kántor, a Díszpolgár, Galli János, a Karmester.

Ott álltam, lábam szinte a földbe gyökeredzett, egy pillanatra talán a körmenetet is feledtem, szívem elszorult. És akkor csoda történt: két taktus között kipillantott rám, egy üdvözlő mosoly, benne egy üzenet: „Gyerünk, haladjunk, mert jön a következő stáció!” Megértettem, és egyszeriben elszállt szorongásom.

Hirtelen jutott eszembe, hogy Arany János, kedves János bátyám talán rólad vette, meg vetette papírra a példát, amikor mindenkinek azt ajánlja: „...árban és apályban - Szírt a habok közt - hűséged megálljon!”. Te ezt tetted. Murányi László

Szent Orbán napi búcsú

Az idén sem maradt el a hagyományos Szent Orbán napi búcsú a bokrosi szőlők között. Április 22-én az Orbán szobornál tartott szentmise ünnepi szónoka dr. Kiss-Rigó László megyés püspök volt. A szabadtéren felállított oltár melletti asztalon ezúttal a helyi termelők boros palackjai sorakoztak.

Püspök úr a terményeket a következő szavakkal áldotta meg: „Szent Orbán - a szőlészek, borászok és a mezőgazdaságban dolgozók védőszentjének - ünnepét követően, Pünkösöd előtt két nappal ajánljuk fel ezt a szentmisét a szőlészekért, borászokért, munkájukra Isten áldását kérve. Szent Orbán ünnepén a szőlőinket, földjeinket szoktuk megáldani, most mégis kérjük Isten áldását erre a borra, ezekre a palackokra, egyrészt kívánva azt, hogy legyen mit szakértelemmel kezelni, meg hogy ne csak a föld termésén, hanem az ember munkáján is, amely hozzájárul, legyen Isten áldása. Remélhetőleg az idei termésből is olyan minőség keletkezzen, mint amilyet itt látunk. De elsősorban azokra kérjük Isten áldását, akik ebből isznak, testi, lelki, szellemi egészségükre válják. Tudják, hogy hagyományosan ezt a kadarkát a pápának szoktuk megküldeni immár évek óta. Kicsit jelképezi az egész régió munkáját, fáradozását, erőfeszítéseit, örömeit és sikereit, jókívánságait egyaránt. Kérjük azért, hogy áldja meg az Isten ezt a bort, és mindannyiunkat az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Amen.”

Szentmise közben az égi áldás is megérkezett, kiadós záporosó formájában. Túréné Nádudvari Mária

Szentmisék rendje a csongrádi plébániák templomaiban és azok filiáiban

<u>Szent József-templom:</u>	Hétfő, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat: 17.00 óra , Vasárnap: 8.30 óra .
<u>Nagyboldogasszony-templom:</u>	Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: 18.00 óra , Vasárnap: 10.00 óra és 18.00 óra .
<u>Szent Rókus-templom:</u>	Szombat: 18.00 óra .
<u>Bokros, Szent László-templom:</u>	Vasárnap: 15.00 óra .
<u>Felgyő, Szent István-templom:</u>	Vasárnap: 11.30 óra .

Nyári szünet

A „*Ferences esték*” programsorozatunk nyári szünet előtti utolsó előadása május 18-án volt. Ősszel a már ismert és új előadókkal folytatni fogjuk.

„Engedjétek hozzám a gyermekeket”

A gyermekek megáldására került sor a június 14-i szentmisén. A kicsik és nagyobbak felsorakoztak az oltár előtt, Bálint atya pedig mindnyájukat egyesével áldásban részesítette. Emléklül egy-egy szentképet is kaptak.

Ferences családi nap

Több éves hagyományt követve plébániánk és a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület az idén is közösen szervezi meg a „*Ferences családi nap*” elnevezésű rendezvényét. Augusztus 22-én, szombaton a családoké lesz a plébánia és környéke: sok-sok programmal, játékokkal, ügyességi vetélkedőkkel készülünk. A helyben főzött ebédelfogyasztott közös ebéd után az esti szentmiséig folytatódik a rendezvény, majd az este szalonnasütéssel zárul a templomkertben. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

A rendezők

Kedves Hívek!

Várjuk az érdeklődőket, látogassanak el a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: Vasárnap **9.30 – 10.30 óra**

Tartósélelmiszer-gyűjtés

Kérjük a híveket, hogy lehetőségeikhez mérten továbbra is járuljanak hozzá tartós élelmiszerekkel, a nehézségekkel küzdők mindennapjaihoz. Köszönjük előre is nagylelkű adományait!

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat *péntekenként 16.00 - 17.00 óra* között tartják a plébánia Kolostor épületében.

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a fiatalokat *szombat esténként 19.00 órai kezdettel* az egyik héten a Nagyboldogasszony Plébániára, míg a másik héten a Szent József Plébániára.

Irodai fogadóórák a Plébániákon

Szent József Plébánia:

Hétfő, Szerda, Csütörtök, Péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – Péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma október elején jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásaitok szeptember 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 45. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax.: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád